

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DASCĂLU, LUMINIȚA

Fiara ; Nevisătorul ; Trei / Luminița Dascălu. - București :

Cartea Românească, 2018

ISBN 978-973-23-3277-1

821.135.1

Grupul Editorial Cartea Românească

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, 2018

Editura Cartea Românească este un imprint

al Editurii Cartea Românească Educațional

www.cartearomaneasca.ro

Luminița Dascălu

fiara.
nevisătorul.
trei

Cuprins

1. fiara

în faptul serii la ieșirea din buzău	
prin zăpada mare curată încă / 7	
fiara așteaptă poveștile și nu știe / 8	
din gâtul meu / 10	
inima în patru labe urcă muntele inimii / 11	
bătrânii dintâi erau acasă de-o mie de ani / 12	
niște leproși / 13	
inițiativa / 14	
locul pustiu / 15	
întâlnirea / 16	
cocoloșul / 17	
frumosul absalom și umbra vorbitoare / 18	
[<i>judecați cu mintea mea de băiat simplu ajuns</i>] / 19	
îndrăgostește-te ce stai / 20	
am sentimente pentru ziua de mâine / 21	
[<i>lângă ea nu pot decât să dorm anesteziată</i>] / 23	
cineva cu numele fetei ei moarte / 24	
[<i>ea</i>] / 25	
balotul / 26	
poem 1 / 27	
poem 2 / 28	
[<i>era însărcinată</i>] / 29	

2. nevisătorul

încălțări și merinde de somn / 33	
în casa celui ce nu întreabă / 34	
[<i>pentru ce îmi trimiți vise cu întrebări și răspunsuri?</i>] / 35	
[<i>bate la poarta nevisătorului</i>] / 36	
prêt-à-porter / 37	
vis / 38	
vis de întoarcere / 39	
vis cu prioritate / 40	

mă împiedic, mă trezesc / 41

cum ai vedea un spectacol de teatru

din patul suspendat / 43

[*pe canapeaua din bucătărie, din verde, multicoloră*] / 44

i-am dat omului aceluia / 45

nu mai țin minte și nici nu cred să fi fost / 46

[*s-ar spune că i-am trăit – anii, ca frunzulițele de salcâm*] / 48

fără urme / 49

[*nu pot să mă despart de vise*] / 50

un cer care tace și ascultă muzică / 51

nu știu dacă peste munți, mare sau orașe, / 52

somn 1 / 53

somn 2 / 54

somn 3 / 56

3. trei

n-am vrut / 59

fumoarul nevisătorilor / 60

cu literă mică numele oamenilor / 63

poveste cu arabul prizonier între cele două cocoase / 64

câteva, marea / 65

tanti niculina de la boldu / 66

mi se propune / 67

[*hainele sunt tot. le arunci*] / 68

cred că sauitatpefeisbuclapozelemelecunepoți / 69

[*nu e de ajuns să spui piei drace*] / 70

[*când a ieșit din groapă împingând piatra ușor*] / 71

[*timp ferm, brațul ei. femeilor li s-a recomandat*] / 72

vine spre mine / 73

stau ascunsă între sălciile de pe mal

cu ochii țintă la mine / 74

1. fiara

În faptul serii la ieșirea din buzău prin zăpada mare curată încă

și nu conta locul de unde veneam într-o oarecare zi de iarnă

văzusem în zori o femeie pe bicicletă
mergând singură la pescuit în insula mare a brăilei
noi treceam prin ianca în timp ce ea trecea pe lângă filipoiu
între noi cică erau dunărea și alte sate
dar noi o vedeam și ea ne vedea
avea respirația caldă și ochii albastru stins
și ne spunea cum să facem să nu ne fie frig
pedala pe bicicleta nemțească
vorbea cu noi și cu persoane pe care le întâlnea
neamintind nimic despre zăpada mov violent
ca inima locului spre care mergeam într-o oarecare zi de iarnă

trebuie că era la ieșirea spre râmnicu sărat
trecusem de parcul marghiloman
curbe într-o piațetă
i-am văzut scurt
trei bărbați veseli și foarte-ntre ei
și cu cât femeia care probabil îi găsisese în sfârșit
îl împingea mai tare dintr-o parte și în ciudată pe unul
și cu cât el nu simțea
ci rămânea nestingherit între prietenii lui
cu atât o invidiam mai tare

Respect pentru oameni și cărți

cum mai stă ea fiara la pândă în om și nu știe!
cum mai stă ea fiara la pândă în om, în fetițe și în băieței,
cum ajung ele, fetițele, bătrâne și băiețiii, moșnegi
și fiara tot trează în ei este!

fiarele ascunse în copii așteaptă poveștile acelea,
le prind cu labele din față și dau cu ele de pământ.
ca niște fructe mari, ca niște bostani cad, pleosc, pleosc!
se face acolo un fel de nimic,
un smârc de miez zdrobit și coji,
niște semințe împrăștiate.

dar zgomotul,
dar mirosul...
dar aburul!
fierbinte și tandru se împrăștie în lume și nu se pierde.
dimpotrivă, crește, crește,
se întâlnește cu alte zgomote, cu alte arome,
cu aburul altor fructe.

eu eram copil, copilă eram
și am simțit cum inhalez fără să mă pot opune
aburul cuvintelor lui tanti lili
despre filmul acela văzut de ea
la doamna dumitrescu, la televizorul alb-negru,
singurul de la ei până la colț, spre piață,
amestecat cu aburul unei vorbe-ntr-o doară spuse de mama mea:
„acum vor pleca amândoi din oraș...”
(fânică! și zaharia? și scandalul și mai mare ce s-ar aprinde pe
urmele noastre?)

fiara tolănită în mine a prins o poveste, două,
le-a spart, le-a amestecat aromele,
și m-a trimis în lume plină,

ca un balon cu aer cald,
m-a trimis.
nu se aștepta ea, fiara, să mă mai întorc la ea vreodată,
să mă întorc și s-o zdrobesc,
să mă întorc cu brațele pline de fructe-povești,
fructe mari, cu coaja tare,
fructe multe, multe,
în brațele mele
și-n copacii care veneau după mine,
căci m-am întors ca livezi încărcate de povești.

hulpavă fiara s-a repezit,
voia s-apuce tot, să spargă tot,
fructele au căzut peste ea,
de sus din copaci,
au acoperit-o,
poveștile au înăbușit-o,
au strivit-o și a pierit.

ei, ei, ei, dar cum aş putea s-apar eu în fața lumii,
copil întreg și fără fiară,
ca fără clitoris?

Respect pentru oameni și cărți

din gâtul meu,
cancerul de gât al lui lucian
urcă în capul meu
unde se face cancerul de cap al lui adrian,
apoi coboară în burta mea
și devine cancerul de burtă al lui tanti lili.
noaptea, înflorește alb, în sângele meu,
cancerul de sânge al unchiului costică.
în zori, mama vine și smulge,
una câte una,
garoafele albe din sângele meu
și merge de se îngroapă,
în plin soare,
cu ele cu tot,
la loc, în pământ.

inima în patru labe urcă muntele inimii

ținutul fratelui mai mare încearcă să se-adune de-o vreme-ncoa
în urme de palme
în urme de tălpi
mici, ordonate, una după alta
pe urma de inimă
o urcă / îi urcă muntele în patru urme
cum calcă patrupelele:
palma stângă, talpa dreaptă
palma dreaptă, talpa stângă
ritmic / inima în patru labe urcă muntele inimii
era un animal mare, alb, puternic
un bulgăre uriaș cu două tălpi și două palme / de viață
lăsând urme albe în altă zăpadă
/ omule de zăpadă, haide să facem schimb
uite îmi scot inima din tălpi și inima din palme
și cizmulile mi le scot cu inimă cu tot
în ținutul fratelui mai mare,
în cele nouăzeci de procente de creier nefolosit al lumii,
oare ninge acolo o zăpadă cu urme

Respect pentru oameni și cărți

bătrânii dintâi erau acasă de-o mie de ani
aceleași ramuri peste garduri și deasupra fântânii
aceleași frunze, toamnă de toamnă
bătrânii de-acum au oase descompuse
după ei, cohorte de holograme
nu vor avea nepoți, doar umbre albe în curtea decolorată
pe drumul dintre aceste două ținuturi
drum secret, numai de ea umblat
cernoziom negru strălucitor
trece mama
de o mie de ani și pentru încă o mie de ani, mireasă

niște leproși

uite-i, vin, se-apropie...
cândva au călcat pe covorul roșu
meryl de mai multe ori
cununi de lauri au stat pe frunțile lor
chiar au scris un veac de singurătate
și străinul
și greața
pentru ei s-au sinucis cohorte de femei și bărbați
iubiri răsunătoare
dalida, înaltă inimă a deșertului
uite-i acum în lumina clară de după ploaie
eu, celelalte babe și tot satul
stăm cu coatele pe garduri
și-i privim cum trec
în șir indian
pe ulița noastră, a lui moș aldea felcerul
din comuna boldu, județul buzău
trec încet, încet
desculți și cu bubele la vedere.